

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 22-2590

לפני כבוד חברי הוועדה:
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
טניה חכמוב, רו"ח - חברה

העוררת: א.ד.א 23 שירותי שיווק בע"מ, ח.פ. 515585735
ע"י ב"כ עו"ד אנחל סרחיו דקל

נ ג ד

המשיבה: רשות המסים
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. בפנינו בקשת העוררת להורות על תשלום הפרשי הצמדה וריבית, הנגזרים לטענת העוררת מהזכאות שנקבעה לעוררת במסגרת החלטות קודמות של הוועדה (ערר 22-1611, החלטה סופית מיום 2.8.2022, ערר 22-2539, החלטה סופית מיום 15.12.2022, והחלטה סופית בערר הנוכחי, מיום 31.10.2022). הבקשה הוגשה במסגרת תיק הערר שבנדון, במסגרתו נדונה זכאות העוררת למענק בתקופת הזכאות ינואר-פברואר 2021, ואולם היא מתייחסת לפי טיבה למכלול המענקים שקיבלה העוררת, ולהפרשי הצמדה והריבית הנגזרים מהם.
2. לשלמות התמונה נבחר כי בשלב קודם הגישה העוררת מספר בקשות וביקשה מהוועדה להורות למשיבה להשלים את מלוא המענקים שהיא זכאית להם. מבלי לעמוד על השתלשלות העניינים בכללותה, נציין בתמצית כי בפני הוועדה עלה הרושם שהמענקים שנפסקו לטובת העוררת לא שולמו לה. קושי נוסף היה כרוך בהתנהלות המשיבה – אשר לא הגיבה במועד לאף אחת מהחלטות יו"ר הוועדה, ורק במענה לאחת מההחלטות ניתנה תגובה לא ברורה שלא ניתן היה להבין ממנה מה סטטוס התשלומים מנקודת מבטה של המשיבה. על רקע זה נקבע הערר לדיון ואף הובהר כי הוועדה תשקול את פסיקת הוצאות העוררת בגין התנהלות המשיבה. עם זאת, ביום 5.2.2023 מסרה המשיבה הסברים ופירוט מטעמה. מתגובות הצדדים עלה כי הסכומים שנתרו במחלוקת הוא סכומי הצמדה והריבית בלבד. משנמסרו הבהרות אלו, נקבע בהחלטת יו"ר הוועדה מיום 7.2.2023, כי על המשיבה לבחון מחדש אם ישנם סכומי הצמדה וריבית שטרם שולמו לעוררת ולעדכן את זכאותה של העוררת בהתאם עד יום 28.2.2023.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

3. בקשת העוררת היא אפוא בקשה חוזרת, והיא מגיעה על רקע החלטה מפורשת של יו"ר הוועדה לשלם לעוררת את הפרשי הצמדה והריבית עד יום 28.2.2023.
4. הבקשה שבנדון הוגשה ביום 6.3.2023 ובמסגרתה הובהר כי ישנם הפרשי הצמדה וריבית שלא שולמו. בו ביום התבקשה המשיבה למסור את תגובתה עד יום 16.3.2023, ואולם למרות שמועד זה חלף – המשיבה לא הגישה כל תגובה בתיק. ביום 19.3.2023 ציין יו"ר הוועדה בהחלטה מטעמו כי מדובר בהתנהלות חוזרת מצד המשיבה והעיר כי עליה לכבד את החלטות הוועדה ולמסור תגובה במועד שנקבע. בהחלטה זו ביקש יו"ר הוועדה מהמשיבה למסור תגובה ללא דיחוי. ביום 23.3.2023, משלא ניתנה תגובה מיידיית מטעם המשיבה גם להחלטה זו, הובהר כי ההכרעה בבקשה תינתן ללא מעורבות המשיבה – וזאת לאחר שניתנו למשיבה הזדמנויות להגיב, והיא לא מימשה אותן.
5. עם זאת, יו"ר הוועדה העיר כי תחשיבי ההצמדה והריבית שצוינו אינם ברורים, וביקש לקבל פירוט עדכני של מועדי התשלום השונים בכל אחת מתקופות זכאות. לאחר מכן, הגישה העוררת פירוט כמבוקש, וכן צירפה תחשיב הצמדה וריבית עדכני אשר נערך בהתאם להערות יו"ר הוועדה. בהתאם לתחשיב זה, טענה העוררת כי היא זכאית לסכום של 26,087 ש"ח. העוררת העירה כי החישובים נערכו על ידי מומחה חוץ, וביקשה לפסוק הוצאות משפט לטובתה בגין כך.
6. לאחר שבחנו את התחשיבים שצירפה העוררת, מצאנו כי הם נערכו בצורה נאותה והם משקפים באופן מהימן את סכומי ההצמדה והריבית שבהן מחויבת המשיבה. יחד עם זאת, מצאנו שנפל פגם בחישובים שערכה העוררת, פגם שלאחר תיקונו זכאית העוררת להפרשי הצמדה וריבית בסכום גבוה יותר, כפי שיוסבר להלן.
7. בסעיף 17 לחוק נקבע כי סכומים שלא שולמו לעוסק (תשלום בחסר) ישאו הפרשי הצמדה וריבית (החל בתום 30 ימים מיום הגשת התביעה ועד יום התשלום). בסעיף 16 לחוק נקבע כי סכומים ששולמו העולים על גובה המענק שהעוסק זכאי לו (תשלום ביתר) ישאו הפרשי הצמדה (מיום התשלום ועד יום החזר). תחשיבי העוררת הביאו בחשבון הן את תשלומי היתר והן את תשלומי החסר, והסכום הסופי מגלם קיזוז של הפרשים לרעת העוררת. עם זאת, שגתה העוררת בכך שחישבה בגין תשלום ביתר גם את הפרשי הריבית – שכן כאמור, בהתאם לסעיף 16 לחוק, במקרה של תשלום ביתר יש לחשב הפרשי הצמדה בלבד.
8. אם כן, בניכוי הפרשי הריבית שהעוררת קיזזה לרעתה שלא לצורך, הסכום הכולל שעל המשיבה לשלם לעוררת בגין הפרשי הצמדה וריבית, בניכוי הפרשי הצמדה לרעת העוררת, הוא 26,596 ש"ח.
9. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מהתנהלות המשיבה בענייננו. יו"ר הוועדה כבר העיר בחריפות מספר פעמים על כך שהמשיבה לא מסרה כל תגובה במענה להחלטותיו. כרשות מינהלית, יש למשיבה אחריות למסור תמונה עובדתית מהימנה לערכאות השיפוטיות שבה נידונות

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

החלטותיה, ובכלל זה למסור את המידע הנדרש במענה לפניות ולטענות מצד העוררים בבית הדין. כצד להליך, יש למשיבה מחויבות לכבד את החלטות ועדת הערר והעומד בראשה, ולמסור תגובה או התייחסות במועד שנקבע. אין צורך להזכיר כי במקרים שבהם לא ניתן להגיש תגובה במועד מכל סיבה שהיא, מצופה לכל הפחות שתוגש בקשה להארכת מועד או הודעה אחרת.

10. אנו יוצאים מתוך הנחה שחובותיה של המשיבה כרשות מינהלית וכצד להליך ברורות לה, ודווקא על רקע זה – לא ברור מה ראתה המשיבה לנכון להתעלם מהחלטות יו"ר הוועדה ולהימנע ממתן תגובות שיבהירו את המצב בעניינה של העוררת. התנהלותה של המשיבה הצריכה את העוררת לערוך חישובים, שאמורים להתבצע באופן אוטומטי במחשביה של המשיבה, ואף הצריכה את הוועדה להידרש במסגרת החלטה נוספת, לעניין טכני וחישובי במהותו.

11. כפי שהובהר לעיל, אין מדובר באירוע חד פעמי. עוד לפני הגשת הבקשה הנוכחית, המשיבה התעלמה מהחלטת הוועדה מיום 20.11.2022, מיום 28.12.2022, מיום 17.1.2023 ומיום 24.1.2023. לאחר הגשת הבקשה הנוכחית, התעלמה המשיבה גם מהחלטות הנוספות, מיום 6.3.2023 ומיום 19.3.2023. למעשה, תגובה מטעם המשיבה נרשמה רק ביום 8.1.2023, כאשר היא התבקשה בהחלטה קצרה להגיב "ללא דיחוי" (תגובה שכאמור לא היה בי די כדי להבהיר את מצבה של העוררת), וביום 5.2.2023, לאחר שהוועדה קבעה דיון בערר והודיעה למשיבה כי יהיה צורך להכריע בשאלת פסיקת ההוצאות נגד המשיבה בגין הליך זה.

12. ביני וביני, נדרשה העוררת להגיש בקשות רבות, ולערוך חישובים שונים של הצמדה וריבית. חישובים אלו אמורים להתבצע באופן אוטומטי במחשביה של המשיבה, ולא אמורים להיערך בכל תיק מחדש, ובוודאי שלא אמורים לדרוש בחינה פרטנית נוספת של הוועדה, בעניין שלא מתעוררת לגביו כל מחלוקת מהותית.

13. אין מדובר רק באינפורמציה שלא נמסרה לוועדה כנדרש, אלא במחדל אופרטיבי. ביום 7.2.2023 נסגר תיק הערר תוך הוראה למשיבה להשלים את סכומי ההוצאה והריבית שלא נפסקו לעוררת. מדובר בהחלטה סופית שהיה על המשיבה לבצע, והיא לא קוימה כלל על ידי המשיבה. אילו היה נדרש למשיבה זמן נוסף לצורך קיום ההחלטה, היה עליה למסור הודעה מתאימה מבעוד מועד ולבקש להאריך את הזמן שנקבע לכך. אולם כמובן שלא ניתנה כל הודעה יזומה מצד המשיבה.

14. מדובר בהתנהלות מקוממת, שלא אמורה לאפיין את המשיבה כבעל דין וכרשות מינהלית. על פניו, נראה כי האחריות לעניין זה רובצת על מי שנבחר לייצג את המשיבה בהליך. לפיכך, נבקש כי ההחלטה תועבר לידי היועץ המשפטי לרשות המסים, על מנת שיפעל למנוע הישנות של מקרית מעין אלו.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

15. בנסיבות אלו, אנו קובעים כי לצד הפרשי ההצמדה והריבית, בסך כולל של 26,596 ש"ח כאמור לעיל, יהיה על המשיבה לשאת גם בהוצאות העוררת בגין כל ההליכים שהיה עליה לנקוט עד למועד זה, בסכום של 10,000 ש"ח.

16. הסכום הכולל, 36,596 ש"ח, ישולם לעוררת בתוך 30 ימים ממועד מתן החלטה זו. היה ולא ישולם הסכום עד למועד זה – הוא עצמו ישא הפרשי הצמדה וריבית, בהתאם לחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (אשר יחושבו החל מתום המועד האמור).

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשפ"ג, 20/04/2023, בהעדר הצדדים.

2590-22

טניה חכמוב, רו"ח
נציגת ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הועדה